

IN FOR MA CJE O AUTO RACH

Agnieszka Bąbel, dr, pracownik Instytutu Badań Literackich PAN, historyk literatury, edytor tekstów osiemnasto- i dziewiętnastowiecznych (udział w projektach: *Literatura konfederacji barskiej*, t. 1–4, Warszawa 2005–2009; *Edycja krytyczna pism wszystkich Bolesława Prusa*: B. Prus, *Pisma wszystkie. Humoreski, nowele, opowiadania*, t. 5: 1878–1879, Warszawa–Lublin 2016 oraz B. Prus, *Pisma wszystkie. Powieści: Przemiany*, Warszawa–Lublin 2019; „*Dzieła zebrane*” (cz. 1) i „*Listy zebrane*” *Elizy Orzeszkowej. Edycja krytyczna* – w toku). Autorka książek: *Muza z warząchwią. Uwagi o literaturze i kulinariach* (2004), *Skandal, gafa, prowokacja. Obraz normy obyczajowej i jej naruszania w polskiej powieści drugiej połowy XIX wieku* (2014), artykułów w pracach zbiorowych oraz artykułów i recenzji w czasopiśmie: „Napis”, „Teksty Drugie”, „Pamiętnik Literacki”, „Wiek XIX”, „LiteRacje”. Zainteresowania: literatura piękna i użytkowa, antropologia literatury, historia obyczajów.

Monika Bednarczuk, dr hab., zatrudniona w Katedrze Badań Porównawczych i Edytorstwa Uniwersytetu w Białymstoku, kierownik Pracowni Społecznej Historii, literaturoznawczyni. Interesuje się piśmiennictwem polskim XIX i XX wieku i jego związkami z historią społeczną, historią idei i historią nauki oraz studiami kobiecymi. Jest autorką dwóch monografii: *Obraz hiszpańskiej wojny domowej w piśmiennictwie polskim* (2008) oraz *Kobiety w kręgu prawicy międzywojennej: idee, sylwetki, strategie pisarskie* (2012). Ostatnio zajmowała się transferem kulturowym i cyrkulacją nauki na Uniwersytecie Wileńskim na początku XIX wieku, czego efektem jest zredagowany tom *Kulturtransfer in der Provinz: Wilna als Ort deutscher Kultur und Wissenschaft (1803–1832)* (2020). Kieruje projektem badawczym pt. „Zachodni ezoteryzm w PRL”.

Paweł Bohuszewicz, dr hab., prof. UMK, Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu; interesuje się teorią i historią dawnej powieści w Polsce, teorią interpretacji i teorią aktora-sieci, długim trwaniem polskiej kultury szlacheckiej. Ostatnio opublikował książkę *Od „romansu” do powieści. Studia o polskiej literaturze narracyjnej (druga połowa XVII wieku – pierwsza połowa XIX wieku)* (2016).

Piotr Bordzoł, dr, absolwent Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, adiunkt w Zespole Edytorstwa Naukowego Tekstów Drugiej Połowy XIX Wieku Instytutu Badań Literackich PAN, ekspert w Instytucie Badań Edukacyjnych. Sekretarz Komitetu Edycji Pism Wszystkich Bolesława Prusa (2012–2017), redaktor tomu *Humoreski, nowele, opowiadania*. Współredaktor (z B. Obsulewicz-Niewińska) tomu zbiorowego *Krótkie rozprawy o modernizmie* (2014). Wykonawca projektu „*Dzieła zebrane* (cz. 1) i *Listy zebrane Elizy Orzeszkowej. Edycja krytyczna*”, w ramach którego przygotowuje edycję listów Leopolda Méyeta do Elizy Orzeszkowej. Członek redakcji „Biuletynu Polonistycznego”. Zainteresowania badawcze koncentruje wokół tekstologii i edytorstwa naukowego, ze szczególnym uwzględnieniem literatury i epistolografii drugiej połowy XIX wieku.

Informacje o Autorach

Magdalena Budnik, dr, adiunkt w Katedrze Badań Porównawczych i Edytorstwa – Zakładzie Badań Filologicznych nad Cenzurą PRL Uniwersytetu w Białymstoku. Opublikowała m.in. monografię *Książka Nowego Czytelnika. Literatura dla byłych analfabetów przeszkolonych w Polsce w latach 1948–1951* (2014). Interesujące ją tematy: cenzura wobec Antoniego Słonimskiego, cenzurowanie literatury pięknej (w tym przeznaczonych dla dorosłego odbiorcy naiwnego), cenzurowanie materiałów do kształcenia dorosłych analfabetów.

Kamila Budrowska, prof. dr hab., pracownik Uniwersytetu w Białymstoku, kierownik Katedry Badań Porównawczych i Edytorstwa. Interesuje się związkami między literaturą a polityką, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień instytucjonalnej cenzury, oraz edytorstwem naukowym. Redaktorka dwóch serii wydawniczych: „Badania Filologiczne nad Cenzurą PRL” oraz „Cenzura w PRL. Archiwalia”. Ostatnio opublikowała monografię *Writers, Literature and Censorship in Poland. 1948–1958* (tł. P. A. Vickers, Wyd. Peter Lang, Berlin 2020, seria: „Cross – Roads. Studies in Culture, Literature, and History”, ed. R. Nycz, Vol. 21) oraz artykuły: *Cenzura wobec tematu II wojny światowej w literaturze polskiej w latach 1944–1990. Stan badań i perspektywy badawcze* („Teksty Drugie” 2020, nr 3), *Cenzura wobec powojennej twórczości Leopolda Staffa. Przypadek „Wikliny”* („Teksty Drugie” 2020, nr 6).

Filip Bukowski, student filologii polskiej (specjalność edytorsko-wydawnicza) na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Autor tekstów publikowanych w czasopiśmie „Tekstura. Rocznik Filologiczno-Kulturoznawczy”. Swoje zainteresowania skupia wokół szeroko pojętej kultury ludowej oraz powiązań folkloru z literaturą polską. Interesuje się również sztukami wizualnymi, szczególnie fotografią i rysunkiem.

Anna Dąbrowska, profesor zwyczajny w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Wrocławskiego, wieloletni dyrektor Szkoły Języka Polskiego i Kultury dla Cudzoziemców UW, członkini Państwowej Komisji do spraw Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego, wiceprzewodnicząca Rady Języka Polskiego przy Prezydium PAN. Od początku brała udział w pracach dotyczących polskiego systemu certyfikacyjnego. Jest autorką lub współautorką programów nauczania JPJO, podręczników i poradnika metodycznego. Jej zainteresowania naukowe obejmują m.in. lingwistykę kulturową, polszczyznę cudzoziemców i popełniane przez nich błędy, dzieje nauczania języka polskiego jako obcego, współczesny język polski i zachodzące w nim przemiany. Wybrane publikacje książkowe: *Eufemizmy współczesnego języka polskiego* (1993), *W rzeczy mocno, w sposobie łagodnie, czyli słownik eufemizmów języka polskiego* (1998, 2009), *Polski dla cudzoziemców* (1998; piąte zmienione i poprawione wydanie podręcznika do nauki języka polskiego jako obcego wraz z R. Łobodzińską), *Co warto wiedzieć: poradnik metodyczny dla nauczycieli języka polskiego jako obcego na Wschodzie* (2010; wraz z U. Dobesz i M. Pasięką), *Nauczanie polszczyzny jako języka obcego w historii języka polskiego* (2018). Współautorka zbioru ćwiczeń online dla użytkowników języka polskiego jako odziedziczonego *Na końcu języka* (2015; <https://www.nakoncujezyka.uni-freiburg.de/>).

Joanna E. Dąbrowska, dr, adiunkt w Katedrze Historii i Teorii Wychowania Uniwersytetu w Białymstoku. Jej zainteresowania naukowo-badawcze koncentrują się

wokół działalności pedagogiczno-społecznej kobiet w XIX wieku oraz biografistyki wybitnych pedagogów. Przeprowadziła rozległe kwerendy archiwalne w zbiorach krajowych i zagranicznych, m.in. w Bibliothèque Nationale de France i w Bibliotece Polskiej w Paryżu, w Centralnym Rosyjskim Archiwum Historycznym w Sankt Petersburgu, w Państwowym Archiwum Obwodu Brzeskiego w Brześciu, w Archiwum Państwowym w Grodnie. Autorka monografii *Klementyna. Rzecz o Klementynie z Tańskich Hoffmanowej* (2008), przeglądu źródeł *Uniwersytet w Białymstoku „in statu nascendi” (1968–1997)* (2015), współredaktorka pracy zbiorowej *Patriotyzm a wychowanie* (2009). Stypendystka Fundacji im. Stanisława Lema przy Towarzystwie Historyczno-Literackim w Paryżu. Publikowała m.in. na łamach „Przeglądu Historyczno-Oświatowego”, „Kultury i Edukacji”, „Biuletynu Historii Wychowania”, „Kwartalnika Pedagogicznego”, „Rozpraw z Dziejów Oświaty”.

Monika Gabryś-Sławińska, dr hab., prof. UMCS, historyk literatury, kierownik Muzeum Literackiego w Nałęczowie, redaktor naukowy „Annales UMCS. Sec. FF”. Zajmuje się literaturą polską drugiej połowy XIX i początku XX wieku, historią czasopiśmiennictwa i prasy, edytorstwem XIX i początku XX wieku, korektą i adiustacją tekstów, emisją głosu, glottodydaktyką polonistyczną, muzealnictwem. Autorka m.in. książek *Niebo i piekło. Słownictwo pism Stefana Żeromskiego* (2007), *Metafizyczne niepokoje. Bóg w twórczości Stefana Żeromskiego* (2011), *Konflikty zbrojne na łamach „Tygodnika Ilustrowanego”* (2015). Należy do Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza (przewodnicząca Komisji Rewizyjnej), Stowarzyszenia im. Stefana Żeromskiego (członek-założyciel, przewodnicząca Komisji Rewizyjnej), Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” i Stowarzyszenia Muzealników Polskich (Oddział Lubelski).

Wiktor Gardocki, dr, pracownik Katedry Badań Porównawczych i Edytorstwa na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu w Białymstoku. Autor blisko czterdziestu artykułów na temat cenzury w PRL oraz literackich świadectw Zagłady, a także książki pod tytułem *Cenzura wobec literatury polskiej w latach osiemdziesiątych XX wieku* (2019). Publikował m.in. w „Acta Universitatis Lodzensis. Folia Litteraria Polonica”, „Napisie”, „Slavistickej Reviji”, „Studiach Wschodniosłowiańskich” i „Sztuce Edycji”.

Katarzyna Kościewicz, dr hab., historyk literatury, adiunkt w Kolegium Literaturoznawstwa Uniwersytetu w Białymstoku. Zajmuje się literaturą polską drugiej połowy XIX i początku XX wieku oraz jej recepcją, w szczególności cenzurowaniem klasyków w Polsce Ludowej. Autorka dwóch monografii: *Miejskie strofy. Polska poezja urbanistyczna doby postyczeniowej* (2015) i *Preparowanie dziedzictwa. Pisma Krászewskiego, Sienkiewicza, Żeromskiego i innych autorów pod cenzorskim nadzorem (1945–1955)* (2019), współredaktorka tomów m.in. *Kariera pisarza w PRL-u* (2014), *Dramat i teatr w dokumentach GUKPPiW* (2017), a także współwydawczyni źródeł: *„Dziela” Henryka Sienkiewicza w dokumentach Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk (1948–1954)* (2019).

Wojciech Kruszewski, dr hab., prof. KUL, kierownik Katedry Tekstologii i Edytorstwa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, wydawca utworów Anny Kamieńskiej (*Wiersze przemilczane*, 2008), przekładów Józefa Czechowicza (2011), korespondencji Tadeusza Różewicza. Autor m.in. monografii *Rękopisy i formy: badanie literatury jako sztuka*

Informacje o Autorach

odnajdywania pytań (2010) oraz „*Deus desideratus*”: *sacrum w poetyckim dziele Tadeusza Różewicza* (2005).

Grażyna Legutko, prof. dr hab., zatrudniona w Instytucie Literaturoznawstwa i Językoznawstwa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach w Zakładzie Historii Literatury Polskiej do 1918 roku. Zajmuje się historią literatury Młodej Polski i pozytywizmu, krytyką literacką przełomu XIX i XX wieku, biografistyką literacką i edytorstwem. Autorka ponad stu publikacji ogłoszonych w czasopismach i wydawnictwach zbiorowych oraz ośmiu monografii: *Zenon Przesmycki (Miriam) – propagator literatury europejskiej* (2000), *Sacrum w oczach rewolucjonisty. O „Marii Magdalenie” Gustawa Daniłowskiego* (2005), *Bojownicy polskiej sprawy. Wacław Sieroszewski i Gustaw Daniłowski wobec myśli i czynu Józefa Piłsudskiego* (2007, współautorstwo: I. Sadowska), *Niespokojny płomień. Życie i twórczość Gustawa Daniłowskiego* (2011), *Od metafizyki do egzystencji. Wokół tematów i postaci literatury polskiej przełomu XIX i XX wieku* (2014), *Sułkowski. „Ponad śnieg bielszym się stanę” – jako t. 21 Pism zebranych Stefana Żeromski pod red. Z. J. Adamczyka* (2016), *W kręgu młodopolskiej epistolografii. Z korespondencji Zenona Przesmyckiego, Zygmunta Sarneckiego, Jerzego Żuławskiego, Gustawa Daniłowskiego, Wacława Sieroszewskiego oraz Zofii Trzuszczowskiej i Marii Sieroszewskiej* (2017), *„Wyrośłam na Rosjanke...” Historia Marii – jakuckiej córki Wacława Sieroszewskiego – w świetle jej listów do ojca i innych dokumentów* (2019).

Maciej Libich, doktorant literaturoznawstwa w Szkole Doktorskiej Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Warszawskiego. Laureat Diamentowego Grantu (2019), w ramach którego bada rękopisy dzienników wojennych Leopolda Buczkowskiego, Anny Pogonowskiej oraz Jerzego Kamila Weintrauba. Zajmuje się polską oraz węgierską literaturą i diarystyką XX wieku, pisze również o współczesnej polskiej prozie. Współredaktor (razem z J. Potkańskim i A. Zającem) monografii *Języki literatury współczesnej* (2022). Współpracuje z „Literaturą na Świecie”, „Dwutygodnikiem”, „Twórczością”, publikował też m.in. w „Przeglądzie Filozoficzno-Literackim”, „Zeszytach Literackich”, „Znaku”. Założył i redaguje kwartalnik literacki „Wizje”.

Krzysztof Obremski, prof. zw. dr hab., Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Główny obszar zainteresowań badawczych: to, co wspólne 1) literaturze polskiej i religii (nie tylko staropolskie parafrazy Księgi Psalmów), 2) literaturze polskiej i polityce (szczególnie nowomowa). Redaktor książki *Marcin Luter 1517–2017* (2019). Ostatnie publikacje: *„Jarmark małżeński serdecznej miłości”. Toruńskie wiersze weselne przełomu XVII i XVIII wieku* (edycja przygotowana przy współpracy P. Potoniec i K. Mikulskiego), *Teksty niepoprawne. Literatura – religia – polityka*.

Dariusz Pachocki, dr hab., prof. KUL, pracuje w Zakładzie Tekstologii i Edytorstwa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Edytor dzieł Edwarda Stachury, Józefa Czechowicza, Bolesława Leśmiana, Stanisława Czycza, Władysława Broniewskiego. Autor artykułów z zakresu krytyki tekstu, krytyki literackiej i literaturoznawstwa. Za działalność edytorską dwukrotnie uhonorowany „Feniksem” przez Stowarzyszenie Wydawców Katolickich oraz Medalem Prezydenta Miasta Lublin. Stypendysta Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Fundacji Kościuszkowskiej.

Anna Petlak, dr, historyk literatury i edytor, absolwent i pracownik Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Łódzkiego (Zakład Literatury Dawnej, Edytorstwa i Nauk Pomocniczych); kierownik studiów podyplomowych „Edytorstwo tekstów literackich i użytkowych”. Autorka monografii, artykułów naukowych w pracach zbiorowych i czasopismach, współautorka i redaktor naukowy kilku tomów – edycji krytycznych utworów oświeceniowych z serii „Prace Katedry Edytorstwa Wydziału Filologicznego UŁ” pod kierunkiem prof. dr hab. Barbary Wolskiej; kierownik indywidualnego grantu NCN w Krakowie „Edycje krytyczne ze wstępem dzieł wierszem i prozą W. I. Marewicza (1755–1822)” (nr DEC-2011/01/D/HS2/02852); wykonawca w zespołowym projekcie badawczym MNiSW „Czytanie poetów polskiego oświecenia. Krasicki – Naruszewicz – Trembecki – Karpiński” (pod kierunkiem prof. dr hab. Bożeny Mazurkowej, 0091/NPRH2/H11/81/2013); członek Polskiego Towarzystwa Badań nad Wiekem Osiemnastym. Jej zainteresowania naukowe skupiają się przede wszystkim na literaturze polskiej oświecenia, edytorstwie naukowym tekstów dawnych oraz polsko-ukraińskich związkach literackich w XVIII i XIX wieku. Obecnie opracowuje wydanie krytyczne dorobku literackiego Wincentego Ignacego Marewicza.

Paulina Przepiórka, doktorantka w Szkole Doktorskiej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II (Katedra Literatury Pozytywizmu i Młodej Polski, Instytut Literaturoznawstwa, Wydział Nauk Humanistycznych), absolwentka edytorstwa oraz humanistyki cyfrowej. Zainteresowania naukowe: polskie życie literacko-artystyczne na przełomie XIX i XX wieku (Warszawa, Kraków, Lwów), tekstologia, edytorstwo naukowe.

Olga Taranek-Wolańska, dr, pracuje w Zakładzie Edytorstwa Instytutu Filologii Polskiej na Uniwersytecie Wrocławskim. Autorka monografii *(Bez)sensy ironiczności. Juliusz Słowacki i romantyczne ironie* (2021) oraz licznych artykułów naukowych. Wraz z zespołem pod kierunkiem prof. Mariana Ursela kończy pracę nad edycją sądów o twórczości Aleksandra Fredry z lat 1809–1880. Współzałożycielka Pracowni Badań nad Związkami Słowa i Obrazu w Praktykach Piśmiennych, która działa na UW i pod kierownictwem prof. Justyny Bajdy. Jedna z organizatorek VII Światowego Kongresu Polonistów, który odbył się 20–23 października 2021 roku. Zainteresowania badawcze: edytorstwo naukowe, współczesne konteksty reinterpretacyjne literatury romantycznej, typografie narratywne.

Barbara Tyszkiewicz, dr, adiunkt w Pracowni Dokumentacji Literatury Współczesnej Instytutu Badań Literackich PAN w Warszawie. Współautorka słowników biobibliograficznych: *Współcześni polscy pisarze i badacze literatury* (1994–2007), *Polscy pisarze i badacze literatury* (2011–2016), obecnie uczestniczy w projekcie pt. *Polscy pisarze i badacze literatury XX i XXI wieku. Cyfrowy słownik biobibliograficzny*. Autorka studiów, artykułów i recenzji poświęconych głównie twórczości Jerzego Zawieyskiego oraz zagadnieniom PRL-owskiej cenzury. Publikowała teksty m.in. na łamach „Zeszytów Historycznych”, „Pamiętnika Literackiego” i „Tekstów Drugich” oraz w książkach zbiorowych wydawanych w serii „Badania Filologiczne nad Cenzurą PRL”.

Dorota Ucherek, absolwentka filologii polskiej (specjalność edytorska) na Uniwersytecie Wrocławskim. W 2017 roku obroniła rozprawę doktorską *Obrazy*

postaci władających magią w literaturze fantasy napisaną pod kierunkiem prof. Jolanty Ługowskiej. Autorka artykułów i recenzji naukowych publikowanych w „Sztuce Edycji”, „Academic Journal of Modern Philology”, „Literaturze Ludowej”, „Literaturze i Kulturze Popularnej”, „Pracach Literackich” oraz tomach pokonferencyjnych. Wykonawczyni w projektach Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, m.in. w ramach Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki. Współorganizatorka kilkunastu konferencji naukowych. Członkini Stowarzyszenia Badaczy Popkultury i Edukacji Popkulturowej „Trickster”. Specjalistka w dziedzinie redakcji publikacji naukowych – redaktorka językowa i merytoryczna „Pamiętnika Literackiego”, „Quarta”, „Homo Ludens”, „Meluzyny”, publikacji wydawnictwa Ossolineum, w tym serii „Biblioteka Narodowa”, oraz licznych monografii i tomów zbiorowych. Zainteresowania naukowe: antropologia pisma, pisanie i czytelnictwo, literatura dokumentu osobistego, współczesny rynek książki i prasy, kultura języka polskiego, redakcja tekstu, nowe technologie w edytorstwie i dydaktyce, literatura fantasy, literackie i antropologiczne koncepcje magii, kulturowe i literackie wyobrażenia czarownicy, czarodzieja i innych typów postaci władających magią.

Beata Utkowska, dr hab., prof. UJK, zatrudniona w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Zajmuje się historią literatury Młodej Polski i edytorstwem naukowym. Autorka książki *Poza powieścią. Małe formy epickie Reymonta* (2004), opracowania edytorskiego *Władysław Stanisław Reymont, Dziennik nieciągły. 1887–1924* (2009), krytycznego wydania trylogii *Walka z szatanem* oraz *Turonia* w ramach *Pism zebranych* Stefana Żeromskiego (red. Z. Goliński, red. nauk. Z. J. Adamczyk, 2014–2017), współautorka (z J. Bachórzem) krytycznego wydania *Lalki* Bolesława Prusa (*Pisma wszystkie*, red. B. K. Obsulewicz, t. 1–3, 2017). Publikowała m.in. w „Aktach Towarzystwa Historyczno-Literackiego w Paryżu”, „Napisie”, „Pamiętniku Literackim”, „Przeglądzie Humanistycznym”, „Ruchu Literackim”, „Wiek XIX”.

Agata Zawiszewska, prof. dr hab., pracuje w Instytucie Literatury i Nowych Mediów Uniwersytetu Szczecińskiego. Interesuje się historią czasopiśmiennictwa społeczno-kulturalnego i literaturą kobiet pierwszej połowy XX wieku. Autorka książek: *Recepcja literatury rosyjskiej na łamach „Wiadomości Literackich” (1924–1939)* (2005), *Zachód w oczach liberatów. Obraz literatury niemieckiej, francuskiej i angielskiej na łamach „Wiadomości Literackich” (1924–1939)* (2006), *Życie świadome. O nowoczesnej prozie intelektualnej Ireny Krzywickiej* (2010), *Między Młodą Polską, Skamandrem i Awangardą. Kobiety piszące wiersze w dwudziestoleciu międzywojennym* (2014), *„Ster” pod redakcją Pauliny Kuczalskiej-Reinschmit. Lwów 1895–1897* (2017), *Między „Sterem” lwowskim i warszawskim. Działalność społeczna i publicystyczna Pauliny Kuczalskiej-Reinschmit na początku XX wieku* (2021), *Spór o Polską Akademię Literatury* (2022, w druku).